

Бастилиански вест

брой 2

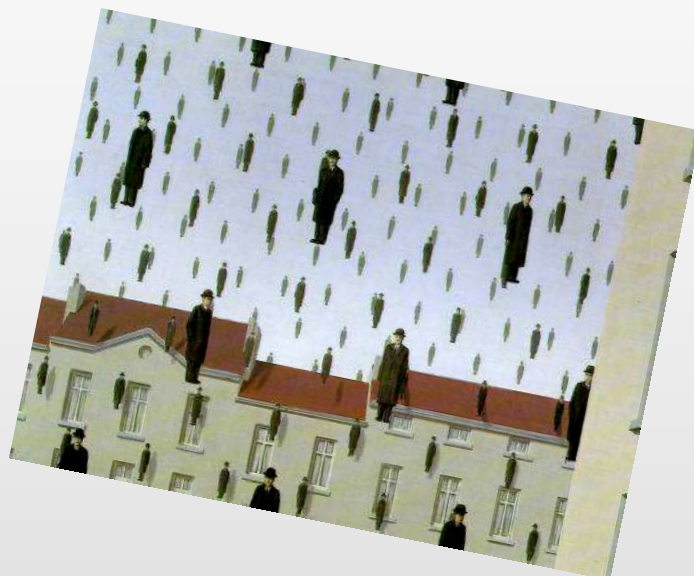
25.01.2010

Драсканиците на сюрреалиста

Рене Магрит

Рене Магрит е белгийски художник, фотограф и режисьор, който твори от началото до средата на ХХ век. Самият художник е смятан за един от най` известните сюрреалисти в света, наравно със Салватор Дали и Макс Ернст. Всеобщо признат, той продължава да ни възхитява с творбите си, които се съхраняват в западната част на столицата на Белгия и Европейския Съюз – Брюксел.

Белгийците са открили постоянна изложба на 2 юни 2009та, в една от сградите, била някога хотел Altenloh, намиращ се на Place Royale, квартал Жет. Кралският музей на изобразителното изкуство на Белгия е успял да събере най` голямата колекция в света на уникалния художник, фотограф и филмов творец. Разположена на площ от 2500 кв. м на 4 етажа, експозицията включва 250 творби и филм, режисиран от самия Магрит. Самата декорация и интериор, създават чувството за призначност, уникалност и загадъчност, като самите картини, които са осветени само от по 1 лъч светлина, който ни приковава върху сюрреалистичния свят на художника.

Като цяло, сюрреализмът показва на едно място образи, които не биха могли да бъдат събрани заедно, неща които си противоречат по нещо. Сюрреализмът, като движение, иска да наложи нови стандарти за естетиката и социалните порядки. Казано с прости думи... Сърреализмическото мислене поставя вместо капак върху чайника... биволска глава. Или образи, които ние не сме свикнали да бъдат изкривени, дрехи, все едно са поставени върху човек, а образът на човека го няма. С прости думи казано – неестествени образи.

Аз имах честта да съм една от последните, които са видяли картината «Олимпия», която беше открадната този септември. Тя представлява Госпожа Магрит, легнала на земята, на фона на голям воден басейн.

Организацията беше отлична, навалицата, два месеца след откриването на изложбата, беше голяма, въпреки ранния час (10 сутринта) и работния ден. Аз и моите придружители чакахме известно време. Вътре беше претъпкато... и както се очаква – задушно. Картините бяха подредени отлично, обстановката прекрасна, лесно за ориентиране място + диванчета за отмора.

Прекланям се пред организационното изкуство на тези белгийци, също и на неразбраното (от мен) творчество на Рене Магрит. Хората (като нас – млади) явно все още не са дорасли за рабирането на неразбираемостта на изкуството.

В ТОЗИ БРОЙ ЧЕТЕТЕ

1. ДРАСКАНИЦИТЕ НА СЮРРЕАЛИСТА РЕНЕ МАГРИТ
2. ЗАВРЪЩАНЕТО НА ИДОЛИТЕ
3. НА ПРИЦЕЛ – ДИРЕКТОРКАТА НА 31 ВО СУЧЕМ: НАДЕЖДА НИКОЛЧЕВА
4. ПОЛЕТЪТ НА НОЩНИТЕ ЯСТРЕБИ
5. НОВА ГОДИНА, НОВО НАЧАЛО
6. ЗАБАВА

БАСТИЛИАНСКИ ВЕСТИ

брой 2

25.01.2010

МУЗИКА

Завръщането на идолите

На 17 ноември тази година вниманието на рок`почитателите в България беше насочено към едно събитие: четвъртото посещение на метъл`легендите W.A.S.P. в страната ни. Концертът на групата беше част от турнето към новия албум *Babylon*, който излезе през септември. Датата за участието в зала "Христо Ботев" в София беше една от първите обявени, което определено ни навежда на мисълта, че Blackie и компания доста обичат да забиват пред ентузиазизираната българска публика.

W.A.S.P. е от бандите, които няма да писне на метъл феновете у нас, колкото и пъти да дойдат. Всички билети бяха разпродадени, а организаторите от Loud Concerts явно добре се бяха съобразили и не пуснаха допълнително пропуски, за да не се препълни и без това малката и задушна зала в Студентски град. В късния следобед във въпросния квартал имаше повече дългокоси индивиди от обикновено, един държаш бира, втори цигара, трети и двете. Не липсваха и такива, които се разхождаха наоколо с табелка с надпис "Търся билет", както и чичковци, продаващи шалчета за 5 или за 10 (!) лева. Първоначалният обявен час за отваряне на вратите на залата беше 18.00. Започнаха да пускат обаче малко повече от час по`късно, но това може би беше за добро (едва ли са били много тези, които са искали да си пестят въздуха вътре и да скучаят цели 2 часа, докато започне концерта). С влизането на входа, първото, което се забелязваше, беше щандът с най`различни атрибути на групата, които не мисля, че бихме могли да видим във всеки метъл`шоп в София. Въздухът в самата зала беше ужасен и никога няма да си обясня защо няма вентилация вътре. Но както и да е. Подгряващите Sheky & The Bloodrain се появиха на сцената малко след 8 и забиха 40 минутен сет от авторски хеви метъл композиции, от които, за моя изненада, останах с добро впечатление. За финал Шеки и компания ни поднесоха кавър на класиката на Led Zepelin от 1969 *Whole Lotta Love*, по време на която въпросният Шеки се съблече гол до кръста (нещо, от което не мисля, че някой е останал очарован). Паузата след това беше запълнена с парчета от Черния албум на Металика, които звучаха от колоните. И малко след 9 изведнъж музиката спря и 3500 души изпаднаха в екстаз, когато Blackie Lawless, с прословутите триони на ръцете си, и колегите му излязоха на сцената и започнаха да изстрелват класиките си една след друга. Началото, както обикновено, беше с мръснишката "On Your Knees", която плавно преля в кавъра на The Who от рок операта *Quadrophenia*, "The Real Me".

Бастилиански Вести

брой 2

25.01.2010

МУЗИКА

Завръщането на идолите

...Трябва да отбележа, че на видеостена зад сцената вървяха клиповете към съответните песни, като синхрона между тях и изпълненията беше удивителен. Последва култовата "L.O.V.E. Machine", която докара публиката до истерия. След нея Blackie направи бърза разходка във времето с две парчета от тазгодишния албум на W.A.S.P. – станалата любима вече "Crazy" и "Babylon's Burning", по време на която на видеостената беше прожектиран и видеоклип към песента. Може ли концерт на W.A.S.P. без хита от 1985 "Wild Child"? Естествено, че не. Това беше следващото изпълнение на американците, което цялата публика трепетно очакваше. Blackie беше пълновластен господар на сцената, а колегите му видимо се забавляваха, което личеше от усмивките по лицата им. Концертът продължи с една китка от 3 парчета, която лично мен ме изненада много приятно. Тя се състоеше от страхотните и енергични "Hellion" и "I Don't Need No Doctor", между които беше вплетен и припева (за съжаление само той) на по-малко известната "Scream Until You Like It". След това настъпи часът на гениалната метъл-опера на Blackie, "The Crimson Idol".

Една след друга бяха изпълнени шедьоврите "Arena Of Pleasure", "Chainsaw Charlie" и "The Idol", на която 3500 души пяха заедно с идолите си. Емоцията беше допълнена и с кадри от филма към операта на видеостената. Без съмнение това е един от най-великите албуми, които са създавани някога. Последва емоционалната "Take Me Up" от предшественика на "Babylon", "Dominator". А по време на безсмъртната "I Wanna Be Somebody" Blackie доказа, че е един от най-харизматичните и властни фронтмени в хеви метъла, като всички покорно се подчиняваха на повелителните му движения с ръка. След края на песента групата се оттегли зад сцената, само за да се завърне с покъртителната и изключително въздействаща "Heaven's Hung In Black", на фона на която вървеше страхотно видео, пресъздаващо трагедията на загиналите по време на гражданската война в САЩ. За финал,

разбира се, беше оставена дивашката "Blind In Texas", превърнала се в знакова за W.A.S.P.

Blackie не пропусна за пореден път да отбележи, че първото посещение на бандата у нас, в същата тази зала, през 2004, е най-великият концерт, който са изнасяли някога, което трогна всички.

Така протече вечерта на 17 ноември за 3500 метъл фенове, които си тръгнаха към домовете с незабравимия спомен от това изживяване и очакването за следващата визита на Blackie Lawless, Doug Blair, Mike Duda и Mike Durke в България.

Бастилиански Вести

брой 2

25.01.2010

На Прицел – Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

Надежда Николчева – завършила математическа гимназия, по`късно записва литература и психология в СУ и става преподавател в 31 во. По`късно става директор на училището и в момента е изключително натоварена. Прие ни с усмивка, държа се много мило, като в много моменти ни зарази със смеха си. Какво каза – четете по-долу.

Как попаднахте в училище, каква история се крие зад това?

(смее се) Случайно попаднах тук, по заместване. И през годините, през които започнах да учителствувам, софийски учител се ставаше само с конкурс. Случи се така, че приех випуск с много разширено съдържание и накрая на годината ми дадоха титулярното място.

Как протича един Ваш ден и какво предпочитате повече – да сте директор или да сте учител?

Многократно предпочитам да съм учител. Липсва ми контактът с учениците. Това е една много зареждаща професия, защото ти инвестираш някакви свои усилия и на мига получаваш обратната информация, обратното влияние, особено когато си учител по литература. То е просто мечта! Професия мечта! Ако е както при мен – обичаш децата и литературата това е идеалният вариант. Докато директорството е професия, която повече ти взема. Искрено се надявам, че давам повече на образованието като директор, защото определено като учител давах

сега май давам повече на учителите.

Как протича един Ваш ден? Имате ли нещо като ритуали, нещо което да ви е навик?

В личен план – сутрин... Нищо не се повтаря. Обикновено ставам в 5 и половина, пия кафе, прочитам пресата, идвам в училище – имам обикновено 2 – 3 уредени и 2 – 3 неуредени срещи. Прави се организация за предстоящи събития, контролират се тези, които са били за този ден, много често се правят по няколко спешни справки и общо взето така, е трудно да структурираш някаква идентичност на работния си ден. В момента в системата се подготвят изключително много нови нормативни документи и аз участвам в разработката на 4 -5 от тях, а поне 2 – 3 са в МОН или в отраслов съвет, или в консултативният съвет към Столична Община. Училището си има вътрешна и външна политика, като за вътрешната политика аз се грижа, като пускам заповеди и правилници, за документооборота, работна заплата и т. н. Поверявам го на пом. директорите. А моята работа е външното представяне на училището, как то се ситуира в образователния сегмент.

какво е образоваността и до каква степен материалът, който се изучава в училище я покрива?

Това е много многопластов и сложен въпрос, на който не се отговаря с няколко изречения. Това което училището предлага на този етап и в този момент е най-доброто, според мен, в тази ситуация в България в момента. Ако трябва да говорим по принцип какво не достига или какво ми се иска да е целта на образованието, наистина ми се иска да разширяваме хоризонтите на младия човек и да го подготвяме той да може да реализира тези хоризонти. Т. Е. Той да има пред себе си идеята колко много може да извърви и да има уменията да ги извърви в развитието си – било в бизнес кариера, научна кариера или Лично израстване.

Бастилиански Вести

брой 2

25.01.2010

На Прицел - Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

Каква е целта на „образованието”, какво е образоваността и до каква степен материалът, който се изучава в училище я покрива?

Това е много многопластов и сложен въпрос, на който не се отговаря с няколко изречения. Това което училището предлага на този етап и в този момент е най-доброто, според мен, в тази ситуация в България в момента. Ако трябва да говорим по принцип какво не достига или какво ми се иска да е целта на образованието, наистина ми се иска да разширяваме хоризонтите на младия човек и да го подготвяме той да може да реализира тези хоризонти. Т. Е. Той да има пред себе си идеята колко много може да извърви и да има уменията да ги извърви в развитието си – било в бизнес кариера, научна кариера или Лично израстване.

Какви начини има за подготовката на хората към тяхната кариера и израстване?

Ми – неслучайно в ЕС оставиха главата за образование. Там няма общи постулати, почти 100% автономност. Защото е много важна националната традиция и мисля че този афинитет на българина към науката общо взето ни крепи в много тежки моменти и особено сега в период на преход, който се оказва че не е точно преход, а по-продължителен етап и сега в моменти на криза, така че няма универсален начин.

система е опростила и е пустила универсални тестове. Но те също признават че от 10 г. са в криза.

Европейската е многопластова. Няма общо, а има елитарно ниво и всяка държава се справя по различен начин със средното ниво. Сериозно трябва да си зададем въпроса „каква е целта на средното образование?”. Неизбежно е да се знаят поне два чужди езика, новите технологии, а оттам нататък трябва да се себеидентифицираме – националната история, литература, (Аз понеже в момента се опитвам да убедя вашите съученици от 12 ти клас, в ценността на Вазовото творчество и това ми се отдава с променлив успех) и наистина трябва да познаваме собствената си култура. И според мен в съвременоста липсва познаването на литературата. И съвременния млад човек се учи на литература само от класиката, а не и от модерните автори, които са рефлексията на неговото собствено време, което скоро се очертава да бъде преосмислено. Не зная до колко лобито на така мислещите в министерството ще победи и мисля че това е на път да се случи

Ако говорим за чисто методически подходи – от една страна е техниката, от друга е личността на преподавателя, който не е задължително да използва само информационните технологии, да има много съвременни подходи, интерактивни методи, които да раздвижат преподаването, да тренират мисленето...

Как събирате ролите на директор, учител и майка в едно?

Всъщност те не си противоречат. В

учителството има много майчинство, а ако приемем училището като един голям дом... Мисля че всъщност се надграждат нещата, разбира се, със собствените нюанси. Аз лично в себе си не го усещам това противоречие. Разбира се във всяка роля си има подроли, но която и професия да упражняваш влизащ в някакви социални роли. Аз не смятам, че се справям много добре с ролята на строгия директор.

За сметка на това имате достатъчно строги заместници (визирам г-н Терзийски)...

Така си ги избирам.

Как се подбират учителите? Вие ли ги подбирате? На какъв принцип? Добър специалист или добър педагог?

Мисля, че трябва да има хармония между двете. Ако е малко повече от едното – няма лошо, но не едното да е за сметка на другото или изцяло му липсва няма как да се получи – знам че има такива примери, но знам че кадровия дефицит е... голям.

Административната процедура е уредена нормативно – обявяване на мястото – – автобиографии, документи с квалификация, свеждат се от 5 кандидати, ресорния директор и аз и някой от методическото отделение – провежда се интервю и най накрая избираме дадения човек. Но аз взимам решението, за да не се каже, че се крия зад тях.

Бастилиански вест

брой 2

25.01.2010

На Прицел - Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

Не е тайна, че горе- долу средната възраст на преподавателите е над 50... какво ще стане, когато тези кадри се оттеглят?

Поглежда тъжно и със тиха интонация споделя:

Аз съм от тези кадри и на този въпрос нямам отговор... Много е тъжно, защото аз съм трето поколение учител и училището, учениците и образованието са ми в родовата памет и в кръвта... Поставяли сме въпроса на национален отраслов съвет. Въвеждането на кариерното развитие на учителите беше една стъпка да бъдат привлечени младите хора, както и системата за диференцирано заплащане...

Като казахте диференцирано заплащане – в миналото си интервю за вестника бяхте казали, че ще има рейтингови анкети за учителите. Засега не са ни питали „какво мислите за учителите си“ какво би се случило, ако някой учител получи „слаб 2“.

Имахме такава система в продължение на 4-5 години. Увеличаваше се броя въпроси и скалата за оценяване, за да е по-прецизно. Проблемата е, че не можем да обработим данните. 1800 у-ка, 10 въпроса с по 4 отговора... Нямаме как технически да обработим материала. От 2 години се опитвам да намеря такава програма, такава система, която да обработва автоматично анкетите. Личният ми запас от познати се изчерпа и затова помолих фирмата, която ни поддържа компютрите

в училище, за да се намери и набави такава програма.

Иначе става къртовски труд. Да не говорим, че тя трябва непрекъснато да се организира. Това е само спомагателен критерии, защото обикновено учениците обичат по-невзискателните учители. Но това разбира се ще влезе като подкритерии за определянето на заплатите.

Интересно е, защо няма нови кадри в учителския състав, или ако има те са все по-малко. Защо един млад човек вече не иска да е учител?

Смее се

Защото не е лесно да се работи с вас! / продължава да се смее/ Защото работата с деца, освен че е изключително приятна, когато си обичаш професията, тя е и много натоварваща. Чисто биологично – 5 часа напрега гласа си, търпи много шумово натоварване, ужасно напрежение... Съществува и емоционално изгаряне. Учителя се привързва към учениците си. Може би не сте се замисляли каква лична трагедия е когато учителя се прощава с учениците си. Аз съм ги водила от 8 ми до 12 ти клас и е неопишимо как се чувства учителя когато класа му завършва. Те са били 5 години част от моят ден, от мен самата и изведнъж – раздяла. Това е всеки път, когато випуска завършва. И професията наистина е от този тип, които са по призвание. А призвани не се срещат често. Не е за подценяване и финансовия фактор. Но вече започват да се оправят заплатите...

Но в сравнение с ЕС...

В сравнение с ЕС всички заплати са малки... *(Поглежда някак тъжно.)*

Очевидно ви е болна тема. Няма да питаме повече за това. Какво мислите за камерите?

Не мисля за камерите! *(нак се засмива заразително)*

Наскоро имаше следния случай – откраднаха учебник, провериха се записите, но камерите не бяха приети като доказателство...

Кой не ги е приел? Не съм запозната със случая... Но имахме 2 кражби на GSM-и и една кражба на яке, което се оказа в последствие просто забравено...

Напомнят ли ви камерите на 1984та?

Оруел ли? Не. Смятам, че вероятно сте виждали, знаете, а и във вашите собствени домове сигурно има охранителни системи. Никой не смята, че аз сеद्या втрещена по цял ден в камерите... Нали?

Бастилиански вест

брой 2

25.01.2010

На Прицел - Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

Много от учителите също се притесняват от камерите...

Значи се подготвят по-старателно. Камерите позволяват по-бързо реагиране. На 15 ти септември видях един изгубил се първокласник, който не можеше да си намери стаята... А това е лесно за ориентиране училище. Понякога гледам, когато някой час започва, дали няма самотен клас, дали някой учител не е дошъл... Ние ви обгрижваме по-добре. Няма да се гледа точно дали преписваш на класно, но ако си нагъл – внимавай – има как да се докаже, че си преписвал на класно. Да му мислят калпазанковците!

А какво мислите за униформите – Вие сте учили по време, по което са били задължителни... Това форма на дисциплина ли е и трябва ли да се въведе отново?

Само ако учениците искат. А учениците, обикновено искат униформа, ако се гордеят с училището си. Към общността на която принадлежат. Ако искам да го декларирам, ще искам униформа.

А според Вас учениците биха ли искали?

В по-голямата си част – да.

Какво според Вас ще промени липсата на желание, у тези, които не искат?

Наивно е да смятаме, че всички ще са на едно мнение. Кому е нужно това насилие на задължителния елемент?

Повечето кабинети изглеждат по изключително еднакъв начин. Единствената разлика при кабинетите са таблата и в най-лошия случай – по странните неща в също-толкова странно миришещи стъкленици по биология. Как ще се разнообразят стаите? Как би могло да стане?

Като се намали броя на паралелките. Ако имаме 15 -20 паралелки по-малко... Ние нямаме кабинети. Имаме класни стаи, в които се провеждат часове.

По какъв начин може да се променят кабинетите? Преподавателите казват „Първата редица” „Първия ред” „Първия чин”... А пък хората, които са назад са „шумни, лоши, нетърпими”. Поне по хуманитарните дисциплини кабинетите не може ли да се подредят по различен начин?

Това основно зависи от колегите. Имаме 3 етажа, с по 11 кабинета и 65 паралелки в у-ще. Всяка паралелка се дели по 1 ви чужд език. Може би скоро ще се реструктурира системата. Но направят ли се по определен начин кабинетите, ще трябва да стоят заключени само за тези часове... Не може вдъхновено да се говори за Хамлет сред разните черва, бърберици и други такива неща...

Споменахте за биологическите предмети. Материалът е твърде специализиран. Защо се преподава като на хора със вече изградена мотивация?

А не сте ли?

Не съвсем. Не трябва ли учителят да създаде първи мотивацията ?

Взаимно е.

Но тези, които искат да учат журналистика влизат в час по литература като вече...

Като са прочели „Чичовци”

Но ако следващият час е математика, но не са писали домашно, защото са чели „Чичовци”?

Това е простимо / *сmee се* / Закачам се, разбира се!

Много от учителите не са склонни да създават мотивация, а мислят, че тази мотивация вече я има.

Значи са изпаднали в заблуждение.

Бастилиански Вести

брой 2

25.01.2010

На Прицел - Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

А как да се промени това „заблуждение“?

Значии... Това много зависи от конкретната личност. Аз примерно не мога да създам мотивация, учениците да учат нещо, което на мен самата не ми е интересно. В този смисъл аз имам късмет с литературата, защото на мен ми харесва литературата и смятам, че на учениците им харесва също. Примерно когато се подготвям гледам да извадя това, което ще ги разсмее или разтърси...

Но да се върнем на кабинетите. Миналата година се проведе кампания за ремонтването им. Ако не се лъжа 208 я направиха в различен от кафявото цвят. Възможно ли е да се даде на учениците да преобоядисаме сами, защото това е възможност да се разнообрази малко

Да. Миналата година направих опит в 209, но тези стени стотици пъти само са били боядисвани и когато се опре мечето старата боя започва да се люпи и да пада, а новата не хваща. Трябва да се шпакловат, свали старата мазиклка, изчистят, преобоядисат...

Може ли МОН да финансира подобряване на базата? Говорех за цветовете. Имаме хубави чинове, нови дъски и всичко е хубаво, но всички стени са в един цвят.

Специално избирах цветовете, намирам, че са приятни.

90 % от времето е в едни и същи кабинети...

Притеснява ме да дам на ученици да боядисват, защото не знам какво може да се получи. Може да дадем да боядисват такива врати /сочи една дървена врата, боядисана с блажна боя/, защото лесно след вас може да се оправи. Не е толкова лесно да не стане на петна... Но можем да експериментираме – ще направим една класна стая, да видим как ще се получи от вашите усилия!

А ученическият паламент още ли съществува и ако да, защо не функционира?

Не ме питайте мен. Остава и ученическият парламент да организирам... /пак се смее/ То не е мой проблем.

Имах едно момиче в класа. Беше в ученическият парламент.

Идваха 2 момичета няколко пъти миналата година, но замря

Няма ли да се стимулира с конкурси това?

Редовно има конкурси и преподавателите непрекъснато са в течение. Няма конкурс,

на който да не сме спечелили предно място – я гражданска защита, я хорово пеене, шахматния турнир – второ място, я есе за децата на пътя... 4 ти клас математика. В това отношение, бъдете възискателни към учителите си. Няма смисъл да ги множим, ако не участваме в тях.

Според вас, сигурно трябва да има креативност от страна на учениците. Много малко са хората, които имат креативност – поне ние не виждаме такава креативност. Как да се подбуди желанието у повечето хора?

Иска ми се да тече информация навсякъде. Ние сме много голяма общност – 1736 ученици... Да се подкрепяме – когато момчетата играят футбол срещу 93 -то да идат 100 човека да подкрепят 15 те човека. Утре ако някой пее – пак ще идват хора. И ако се направи по-атраактивен избора на парламента, на принципа на американските избори, да се направи кампания, рекламна акция. Да излезна с моята платформа, как ще се постигне това, защо ми е, правя щабове, състезавам се и най-накрая ще си тежа на мястото, ако хората са така избрали. Да не е „самозвана“, едва ли не, работа. Ако съм представител на 4 тите класове – имам авторитета, че съм представител на 4 тите класове и целият випуск ...

Бастилиански вест

брой 2

25.01.2010

На Прицел - Директорката на 31 во СУЧЕМ: Надежда Николчева

Един въпрос за разнообразяване – каква музика слушате, вярно ли е, че харесвате старият рок? Вярно ли е, че си падате по бунтарската музика?

Старият рок... да. Но в къщи слушам каквото ми пуснат синовете. Сега в последно време много харесвам Миро (от Каризма – бел. ред.), но нямам никакви претенции. Мисля, че имам добра литературна, театроведска, изобразителна култура, но пък откъм музика съвсем ме няма. Консумирам добре. Релаксирам лесно с музика. Неслучайно, ако сте се занимавали с йога знаете за какво става въпрос и именно защо са такива трелите... Но музикалният ми вкус се оформя от синовете ми.

Искам за последно да ви питам – бихте ли започнали редовно да говорите с ученик и преподавател едновременно, ако някой от двамата има нуждата именно от вашата помощ?

Не смятам че е редно. Ако има конфликтна ситуация – то има процедура, чиято цел е да няма напрежение. Иначе ще трябва да взема страна и да дам решение на проблема. Предпочитам проблемите да се обработват по някакъв начин.

Беше ни изключително приятно да говорим с Вас.

На мен също...

Любен Байчински 11д клас и
Калина Калиновска 10в клас

Бастилиански вест

брой 2

25.01.2010

ЛИТЕРАТУРА ЛИТЕРАТУРА

"Полетът на нощните ястреби"

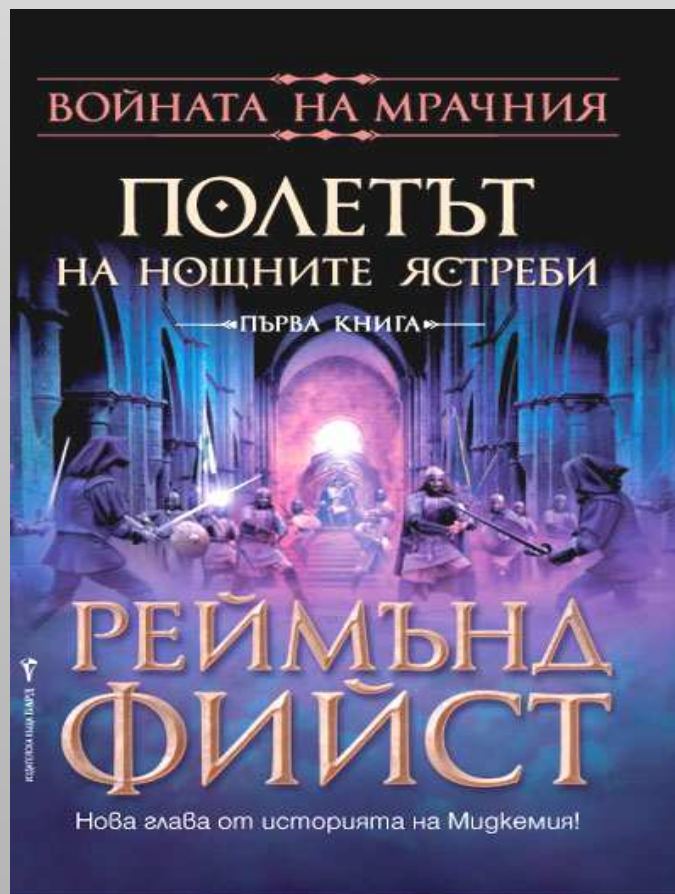
Реймънд Фийст

Нова глава от историята на Мидкемия! ☺

Конклава на Сенките има две нови задачи- да унищожи армията от магически воители и да открие злия магьосник Лесо Варен и да се справи и с него.

Ако не унищожат армията от талнои ще има безбройни разкъсвания на пространството и в Мидкемия ще нахлуят същества от други измерения. А нашите стари познайници-Каспар, Калев и Талвин имат и друга задача, касаеща дори императорската фамилия на Велики Кеш.

Този път битката между Доброто и Злото се води в два свята, а агентите на Мрака... са повече и по-ужасни от всякога в историята на царствата на Фийст !

Бастилиански Вести

ОБЩЕСТВО

брой 2

25.01.2010

Нова година, ново начало

Последният ден от годината за всички е изпълнен с много вълнение. За повечето хора посрещането на идващата година е свързано с празнуване. Най`често кипи трескава подготовка, тъй като всичко трябва да е възможно най`доброто. 31-ви декември е нещо като ентузиазизирано изпращане на миналото и крачка напред във времето.

"Три, две, едно... Честита Нова Година!"` След тези думи, които всеки път се чуват и вече са традиция, всеки е свикнал да пожелава на близките си всичко най`хубаво за идващото. Получава се нещо като баница с късмети, само че всичко е събрано в едно.

Всяко нещо, което се пожелава, е важно само по себе си. Най`важното е да бъдем живи и здрави, иначе всичко друго се обезсмисля. Късметът, щастието и успехите идват след това. Нещата, които може би най`много се желават, са любовта и приятелството. Да обичаш и да бъдеш обичан е нещо скъпо и трудно се печели. Сдобилият се с това би казал, че на човек всичко му е наред, когато има хора, които го ценят. И наистина е така.

Но идването на нещо ново и неизвестно ни кара да си даваме равносметки за изминалото. С прекрочването на прага на годината човек се замисля какво се е случило с него през изминалите 12 месеца. Никой не би могъл да каже, че е имал само приятни моменти. Нормално е да има и неприятности. И с абсолютна сигурност всички първо си спомняме усмивките и радостта, които са карали дъха ни да спира и след това се замисляме за останалото. Това е момент за лична самооценка и самоосъзнаване. В края на годината си поставяме цели, заричаме се да бъдем по`добри и да постигнем нещо повече. Хубаво е, че изобщо ни се дава тази възможност, защото можем да се осъзнаем, ако преди това не сме го правили. А това е необходимост за всеки, тъй като човешкият живот е изтъкан от случки, които имат нужда от мислене, а мислене са прави със съзнанието.

Всъщност какво се оказва` идването на новата година ни кара както да се развеселим, така и да се замислим за миналото, настоящето и бъдещето. Дава ни се шанс да вършим нови неща, при нови условия, да се променим. Това е едно доказателство, че всичко се развива и продължава напред. И човекът трябва да направи нужните за това усилия така.

Бастилиански вест

брой 2

25.01.2010

Забава

2030 година. Урок по български език:

И запомнете, деца, главното правило на пунктуацията: след усмивка запетайка не се слага..

* * *

Това е истински текст от домашно по биология.

Мишката е сива, черна, но бива и бяла, а нерядко черно-сива. Тя много мяза на хамстера, но не тича в кръг както него, в ония колела дето са като в цирка. Мъжкия на мишката е плъха, който има полов орган за разлика от мишката. Друго за плъха не знам, но май е рода и с морското свинче, макар че в Уикипедия пише друго. Хамстерите ядат всичко, но не пият вода, защото не са земноводни, както и мишката, но виж за съсела не съм сигурен.

Това е за мишката, макар че не развих много от темата за полската полева мишка, наричана в учебника полевка.

* * *

Какво означава поговорката "И вълкът сит и агнето цяло"

- Че вълците са изяли овчаря и кучето.

* * *

ТОЗИ БРОЙ ИЗГОТВИХА

РЕД КОЛЕГИЯТА: Калина Калиновска 10в клас, Симеон Стефанов 10 клас, Любен Байчински 11д клас , Алекс 10а , Йоанна 10в клас

КОНСУЛТАНТ: Т. Таслаков

ТЕХНИЧЕСКИ ОФОРМИТЕЛИ: Деси 12клас и Алекс

ГЛАВЕН РЕДАКТОР: Милена 12клас